

Oddagrein

Tá ið tann norski listamaðurin Lars Kjemphol fyrr í hesum mánaðinum framleiddi eitt improviserað listaverk í Norðurlandahúsinum, kenti eg meg bráðliga drigna aftur í barnaárin og mintist tør nógvu royndarnir at gera kollektiv listaverk, sum vit gjørdur sum børn.

Alt taka áskoðaran við upp í verkið, og at vit øll gerast partur av tí gransking, teimum royndum og tankum, sum eru partar av listaverkinum, leiddur tankarnir aftur í barndómin, og fekk tað at tykjast, sum alt fer í ring.

Og tað ger tað.

Alt fer í ring.

Onki er ordiliga nýtt. Um onkur heldur seg at hava funnið eitt nýtt listaslag, ein veruliga nýggjan máta at skapa list uppá, er tað sannlíkt, at tað er tí viðkommandi ikki hevur sett seg nóg væl inn í fortíðina og tessvegna ikki veit at hetta hevur verið gjørt fyrr.

Men samstundis er nóg nýtt. Tí tað sum Lars Kjemphol gjørdur í Norðurlandahúsinum í sambandi við norsku vikuni er tað sama sum nóg listafólk gjørdur í 70unum og byrjanin av 80unum, men samstundis er tað nakað heilt annað. Sosialir miðar og talgild tøkni hava gjørt okkurt við okkum síðan eg var barn. Tað samvirkna hevur ein annan týðning, okkara samband og samskipti við listina er broytt, vit eyggleiða øðrvísi. Okkara virkna luttøka í listaverkunum er bæði tann sama og ikki tann sama.

Same same but different.

List er partur av eini listasøgu, har ið nóg inni øll listasøg, verður endurtikið við jøvnum millumbilum. Men list er eisini partur av síni egnu tíð og eitt aftursvar til tað samfelagið, har tað verður skapað í. Alt er bæði nýtt og gamalt, bæði alheimsligt og sermerkt, varandi og óstöðugt.

Vit samskipta við listina, samvirka við hana og menna okkum saman við henni. Soleiðis fáa vit nakrar felags upplivingar og nakrar persónligar sannkenningar. Okkurt kenna vit aftur, okkurt tykjist fremmant.

Listin lærar okkum, at onki er eintýtt. Eingin sannleiki er treytaleysur.

Tað kundi eg onkuntíð ynskt mær, at vit tóku við okkum, tá vit samskipta við hvønn annan. Tá vit taka politiskar avgerðir. Tá vit tosa um aðrar mentanar, áskoðanar ella religiúnir enn okkara egnu. Eg veit væl, at tað er sveimandi og órealistisk, men í hvussu so er haldi eg, at eitt mentanarblað skal vera eitt slag av friðskjólum fyri treytaleysar sannleikar.

Eitt stað her vit ikki mæta einum veruleika, men nógvum.

Hetta verður seinasta mentanarblaðið eg geri á hesum sinni. Eg takki fyrri meg, tað hevur verið fantastiska stuttligt, men eg fari nú at brúka mínar kreftir aðrastaðni. Kanska fari eg aftur at gera mentanarblað. Alt hevur tað við at ganga í ringrás.

Inger Smærup Sørensen
ritstjóri

4

SYMFONI JARÐARINNAR

20

EIN NÝGGJUR VARÐI Í HAVN

UMMÆLI:

6

BARNAMENTARNARSÍÐAN

10

MYRKUR YVIR ARABIA

22

Á BÓKASAVNINUM

12

ROCKDRONGUR ELLA POPPDIVA?

8

GÓÐIR FILMAR Í FELAG - FILMSFELAGNUM

20

BERGTIKIN: THOMAS ARGE Á LISTASAVNINUM

16

Í BARNAØLDINI OG AFTANÁ

14

ÓKEYPIS ATGONGD TIL LIST OG MENTAN ER MANNARÆTTINDI